

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Den 28. juni 2011

J.nr. 2011-6104-002

Svar på Retsudvalgets spørgsmål nr. 930 af 23. maj 2011 (REU - alm. del)

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for forskellene på Kammeradvokatens og beskikkede advokaters salærer, herunder om forskellen er rimelig.

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet oplyst følgende:

”Spørgsmålet om forskellen i salæret til advokaterne i den situation, hvor den ene part har fri proces, og den anden part ikke har fri proces (herunder det tilfælde hvor denne part er en offentlig myndighed, der er repræsenteret af Kammeradvokaten), blev overvejet forud for den ændring af retsplejelovens regler om fri proces, som blev gennemført ved lov nr. 554 af 24. juni 2005 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Sagsomkostninger, retshjælp og fri proces). Lovændringen trådte i kraft den 1. januar 2007 og bygger på Retsplejerådets betænkning nr. 1436/2004 om reform af den civile retspleje III (Adgang til domstolene).

Det bemærkes indledningsvis, at der ifølge retsplejelovens § 334, stk. 2, tilkommer den beskikkede advokat et passende salær samt godtgørelse for udlæg, herunder rejseudgifter, som advokaten med føje har haft i forbindelse med hvervet. Salær og godtgørelse fastsættes af den ret, der har foretaget beskikkelsen, jf. § 334, stk. 4. Retsplejerådet fandt, at salæret bør udmåles til det samme beløb, som en part, der tilkendes fulde sagsomkostninger, vil få tilkendt til dækning af udgifter til advokatbistand, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), tillæg A, side 5540. Efter retspraksis fastsættes salæret med udgangspunkt i landsretternes vejledende takster for tilkendelse af sagsomkostninger, der bygger på sagsgenstandens værdi, idet der dog tillige kan tages hensyn til det opnåede resultat, sagens beskaffenhed og arbejdsomfang, jf. Højesterets afgørelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2007, side 1587. Fastsættelse af salær til en beskikket advokat sker således ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Retsplejerådet understregede, at de beløb, der bør være ens, er tilkendte fulde sagsomkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand og salæret til en beskikket advokat. Derimod vil der fortsat ikke være nogen særlig sammenhæng

mellem selve salæret til en advokat for en part, der ikke har fri proces, og salæret til en beskikket advokat. Salæret til en advokat for en part, der ikke har fri proces, fastsættes efter aftale mellem advokaten og parten, og dette salær kan være både højere og lavere end salæret til en beskikket advokat. Retsplejerådet bemærkede særligt, at det maksimum, der kan udledes af retsplejelovens § 126, stk. 2 (hvorefter en advokat ikke må kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt), ofte vil ligge betydeligt højere end det ”passende beløb”, som den tabende part kan pålægges at betale efter reglerne om sagsomkostninger, og det (beløbsmæssigt identiske) ”passende salær”, som en beskikket advokat skal have.

Retsplejerådet bemærkede endvidere, at den beskrevne forskel i salærene til forskellige advokater efter rådets opfattelse ikke giver anledning til betænkeligheder. Ligesom erhvervsdrivende inden for andre fag har advokater forskellige kompetencer, specialer, omkostninger, profiler osv., og advokater har også forskellige priser (salærer), hvilket efter Retsplejerådets opfattelse er positivt, da det giver mulighed for en sund konkurrence mellem advokater.

Retsplejerådet anførte, at når det offentlige giver fri proces med henblik på at sikre en part reel adgang til domstolene, skal den beskikkede advokat have et salær, der giver mulighed for at føre sagen på fuldt forsvarlig måde. Advokatbistanden i sager, hvor en part har fri proces, må hverken være eller fremstå som »discount«.

Efter Retsplejerådets opfattelse er disse krav fuldt ud opfyldt, når salæret til den beskikkede advokat udmåles efter de beskrevne retningslinjer, og det gælder også, når modparten er en statslig myndighed, der under sagen er repræsenteret af Kammeradvokaten. Retsplejerådet bemærkede særligt, at de beskrevne retningslinjer tilsiger, at salæret udmåles højere – og efter omstændighederne væsentligt højere – end ellers, hvis sagen har principiel karakter. Der henvises til Folketingstidende 2004-05 (2. samling), tillæg A, side 5540, hvor Retsplejerådets overvejelser er gengivet.

Justitsministeriet var enig med Retsplejerådet i, at salæret til en beskikket advokat bør udmåles til det samme beløb, som en part, der tilkendes fulde sagsomkostninger, vil få tilkendt til dækning af udgifter til advokatbistand. Justitsministeriet var også enig i, at et sådant salær vil have en størrelse, der giver mulighed for at føre retssagen på fuldt forsvarlig måde, og at det ikke bør have betydning for fri proces-ordningen, at en modpart, der ikke har fri proces, eventuelt betaler sin advokat et højere salær. Justitsministeriet bemærkede særligt, at der ikke er grundlag for at sondre mellem private modparter og tilfælde, hvor modparten er en offentlig myndighed, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), tillæg A, side 5543.

På denne baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at der på nuværende tidspunkt ikke er grundlag for at genoverveje spørgsmålet om forskellene på beskikkede advokaters salærer og salæret til advokaten for en modpart, der ikke har fri

proces, herunder i de tilfælde hvor modparten er en offentlig myndighed, der under sagen er repræsenteret af Kammeradvokaten.”

Finansministeriet er enig med Justitsministeriet i, at der ikke på nuværende tidspunkt er grundlag for at genoverveje spørgsmålet om de anførte salærforskelle.

Det kan supplerende oplyses, at kammeradvokaten ifølge kammeradvokataftalen modtager et salær for den enkelte sag, som er 2/3 af sædvanligt advokatsalær. Sædvanligt advokatsalær fastlægges som et rimeligt vederlag med udgangspunkt i arbejdets art og omfang, det med sagen forbundne ansvar, sagsgenstandens størrelse, sagens betydning for klienten, den medgåede tid og det opnåede resultat.

Det har således ikke betydning for størrelsen af kammeradvokatens salær, om der er tale om salær i forbindelse med en retssag, hvor modparten er repræsenteret af en beskikket advokat. Finansministeriet finder det ikke hensigtsmæssigt at ændre på denne praksis.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen